

καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν εὐσωματούντων, ὅταν ὑπερβαίῃ τὸ μέτρον καὶ ἀποκλίνῃ εἰς ὑπερβολήν. Ἐν Πολυνησίᾳ τὸ ὑναντίον εἶναι σύμβολον καὶ ἐξαιρετικὸν προνόμιον τῶν φυλάρχων καὶ τῶν τούτοις οἰκείων, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν πολὺν ὄχλον, ὅστις ὑπάρχει σχετικῶς ἰσχυρότερος. Μόνον ἐν Σαμόᾳ διαπρέπουσιν ἐπὶ παχύτητι σαρκὸς προὔχοντές τε καὶ ὑποδεέστεροι. Εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν προσελάνει ἡ εὐσαρκία παρὰ τοῖς φυλάρχοις ἐν Χαβάῃ, ὧν αἱ νεάνιδες οὔτε περικαλλεῖς, οὔτε γάμου ἀξίαι νομίζονται, ἐὰν μὴ προσλάβωσι πάχος κολοσσιαῖον καὶ τετραπῶδες. Παρὰ τοῖς Τογγανοῖς καὶ τοῖς Μαρκεσάνοις ἀνευρίσκεται εὐσαρκία μετριοτέρα. Τὸ ἀνάπαλιν δὲ ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Γίλμπερτ ἡ πολυσαρκία εἶναι τὸ πρακτικώτατον πλεονέκτημα ἐγγυρῶν, ἀρχόντων καὶ ἱεραποστόλων· ὅσῳ σαρκωδέστεροι οἱ ἡγεμόνες καὶ οἱ Φραγκισκανοὶ, τοσαύτῳ εὐπειθέστεροι οἱ ἀρχόμενοι καὶ οἱ προσήλυτοι. Ἐν Ἰνδικῇ ἡ εὐσαρκία τιμᾶται ὡς σύμβολον ἀνωτέρας κοινωνικῆς θέσεως· ἐπιδιώκεται δὲ καὶ πολλὰκις ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς συχρῆς πόσεως τοῦ γῆ, ὅπερ ὁμοῦς φθείρει τὸ ἥπαρ. Ἐν Σινδ αἱ ἀνώτεροι τάξεις ὑπολαμβάνουσι τὴν εὐσαρκίαν δεῖγμα καλλονῆς καὶ ἀξιοπρεπειᾶς· οἱ ἐγγυρὸς τούτων οἰκοῦντες ὄρειοι ἔχουσι ἀντίθετον φιλοκαλίας αἶσθημα καὶ ἀποφεύγουσι τὰς πολλὰς σάρκας ὡς μέγα δυστύχημα. Παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς καθόλου, προσὸν γυναικὸς ὠραίας γάμου εἶναι ἡ εὐσαρκία· κατὰ τὸν νόμον τοῦ Μανουῦ, ὁ νυμφίος πρέπει νὰ ἐκλέγῃ νύμφην ἔχουσαν βάδισμα νεαροῦ ἐλέφαντος, αὐσαν ἐπομένως καὶ ἀναλόγως παχεῖαν. Οἱ Σῖναι τὸ ὑναντίον οὐδὲν βδελύσσονται πλείοτερον ἢ γυναῖκα εὐτραφῆ· οἱ ἄνδρες δὲν αἰσχύνονται ἐὰν ἦναι εὐσωματώδεις· ἐπιζητοῦσιν ὁμοῦς νύμφας ἐχούσας μετρίαν τὴν ἀναδρομὴν τοῦ σώματος καὶ φινὴν λεπτοτάτην. Κλασικὴ χώρα βασιλικῆς πολυσαρκίας ὑπάρχει ἡ νότιος Ἀφρική. Οὐχὶ πάντες οἱ αὐτόθι λαοὶ ἔχουσι τὴν φιλοκαλίαν τῶν Μακολωλῶν, αἵ τινες περὶ πολλοῦ ποιοῦνται τὴν εὐσαρκίαν ἐντὸς τεταγμένου μέτρου. Οἱ Ὀθάμβα ἐκλέγουσιν ἡγέτας τοὺς ἔχοντας φυσικὴν διάθεσιν νὰ γίνωσι σὺν τῷ προϊόντι χρόνῳ ὑπέρπαχεις· οἱ βασιλεῖς τῶν λοιπῶν σιτίζονται καὶ παίονται ὡς χοῖροι· λαμβάνουσι δὲ ἐνίοτε πάχος ἐξάλλον, οἷον ὁ ὑπὸ τοῦ περιηγητοῦ Γάλτωνος περιγραφεῖς, ὁ ἐν ὑπαίθρῳ θέρους καὶ χειμῶνος καθυδῶν, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ εἰσερπύσῃ εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ. Οἱ κυρίως Κάφροι, καίτοι πολυφαγοῦντες, δὲν εὐσωματοῦσι. Παρὰ τοῖς Ματαθέλοις ἡ παχύτης νομίζεται ἀποκλειστικὸν τοῦ ἀρχοντος προνόμιον· ὁ δὲ παχὺς ὑπήκοος τιμωρεῖται ὡσανεὶ ἐφωρᾶτο ἐπὶ κακουργήματι. Οἱ Βαγόγοι τιμῶσι τὴν πολυσαρκίαν ὡς θεῖον προσόν, τὸν δὲ πολύσαρκον ὡς μετέχοντα θείας οὐσίας. Τὸ ἔθιμον τοῦτο φαίνεται παλαιώτατον, διότι ἐν τοῖς

ἀρχαιοτάτοις μνημείοις τῆς Μερῆς αἱ βασιλισσαι παριστάνονται τρεῖς καὶ τετράκις παχύτεροι τοῦ κατὰ φύσιν. Ἐν Οὐνυῶρῳ ἡ πολυσαρκία εἶναι ἡ μόνη τῶν γυναικῶν καλλονή· τούτου ἕνεκεν ἐξ ἀπαλῶν δυνύχων αἱ παρθέναι σιτίζονται διὰ γαλάκτων, μαστιγούμεναι, ἐὰν μὴ ἐκπίωσι 10 ἢ 15 χύτρας τῆς ἡμέρας. Ἡ ὑπέμετρος εὐσαρκία, ὡς τεκμήριον γυναικείας καλλονῆς ἀνευρίσκεται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἀραβῖν, οἵτινες τὴν διέδωσαν ὁποῖδήποτε ἐξέτειναν τὴν κυριαρχίαν των. Κατ' ἀρχὰς μὲν τὸ ἰδεῶδες τῆς κατὰ τοὺς Ἀραβας καλλονῆς δὲν ἐστηρίζετο εἰς τὸ πολὺ τῶν σαρκῶν· βαθμυδὸν ὁμοῦς ἐπεκράτησεν ἡ τούτων πλησμονή, κατὰ δὲ τοὺς χρόνους τοῦ Μωάμεθ, αὐτὸς οὗτος ὁ προφήτης ἠγάγετο τὴν πολυεραστὸν αὐτῷ Ἀἰσχὶ διὰ μόνην τὴν ὑπερφυᾶ αὐτῆς παχύτητα. Τῷ ὄντι ἡ Ἀἰσχὶ ἐβάδιζε πάντοτε στηριζομένη ἐπὶ δύο θαλαμηπόλους, αἵ τινες πολλάκις ἔπεσον χαμαὶ ἕνεκα τοῦ ἀφορήτου βάρους τῆς. Τὸ καταλληλότατον μέσον πρὸς ἐπίτευξιν πολυσαρκίας εἶναι καὶ ἐνθάδε τὸ γάλα, μάλιστα δὲ τὸ τῆς καμήλου. Αἱ παρθέναι ἐκάστην πρωτὴν ζυλοκοποῦνται ἀνηλεῶς, ἐὰν μὴ ἐκπίωσι τὴν νενομισμένην δόσιν. Ἐν τῇ Κάτῳ Σενεγάλῃ ἀποστέλλουσιν οἱ Ἀραβες τὰς νεαρὰς συμβίους των εἰς ἀφεστῶσας πλουσιωτάτας νομάς ἵνα γεύωνται παχυτέρου γάλακτος καὶ ἀποβαίνωσι παχύτεραι. Ἄλλως δὲ ἡ πολυσαρκία ἀνακόπτει πρωτῶς τὴν τεκνογονίαν.¹

Γινῶμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

88.

Ἡ κατέχουσα τὸν ἄνθρωπον φιλαυτία αὐξάνει ἢ σμικρύνει τὰ προτερήματα τῶν φίλων αὐτοῦ, κατὰ λόγον τῶν εὐεργεσιῶν, ἃς παρ' αὐτῶν ἔλαβεν. Ἀποφαίνεται δὲ περὶ αὐτῶν, σάθμην ἔχων τὴν πρὸς αὐτὸν φιλικὴν αὐτῶν συμπεριφορᾶν.

89.

Πᾶς ἄνθρωπος προθύμως τὸ μνημονικὸν αὐτοῦ αἰτιάται· τὴν κριτικὴν ὁμοῦς τοῦ κῶδ αὐτοῦ δύναμιν οὐδέεις.

90.

Ἐν τῇ τοῦ βίου ἀναστροφῇ ἀρέσκομεν μᾶλλον τῶν ἐλαττωμάτων ἡμῶν ἕνεκεν, ἢ τῶν προτερημάτων ἡμῶν.

91.

Καὶ ἡ μεγίστη φιλοδοξία μένει τεθαμμένη ἐν τῇ ἀφανείᾳ, ὅταν ὅλως ἀδύνατον ἦναι τὰ διακρίματα αὐτῆς νὰ λάβωσι αἰσίαν τινὰ ἐκβασιῶν.

¹ Ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς 183 ἄνδρες καὶ 226 γυναῖκες ἐν Αὐστρίᾳ ὑπερέβησαν τὸ 100^{ον} ἔτος τῆς ἡλικίας των.